

9-уми сентябри соли 1991 барои миллати бофархангу сохибтамаддуни тоҷик санаи бисер ҳам гиромӣ буда, дар ин рузи фарахбахш баъд аз ҳазорсолаҳо Тоҷикистони азизамон сохибистиклол гардид.

Миллати сарбаланди мо хуб дар ёд дорад, ки давлати тозаистиклоли мо дар огози солҳои аввали истиклолият ба гирдобӣ чанги шаҳрвандӣ гирифта шуда, тамоми соҳаҳои иқтисодиву иҷтимоӣ фалач гардид ва давлатро бӯҳрони сиёсӣ иқтисодӣ фаро гирифт. Чунин вазъӣ пурфӯҷиҳои хатарӣ аз байнравии давлат ва парокандагии миллатро пеш оварда буд. Вале, хушбахтона, бо тақвият ба сабаҳои таърих ва талошҳои пайвастаи Асосгузори сулҳу ваҳдати милли – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба ҳалки тоҷик муяссар шуд, ки дар муддати кӯтоҳ пеши роҳи низоъӣ дахшатноки дохилии гирифта шуда, барои интиҳоби низоми давлатдорӣ муосир ва рушди мамлакат заминаи мусоид фароҳам оварад.

Бояд қайд намуд, ки барои ноил шудан ба чунин дастоварди тақдирсоз Иҷлосияи XVI-уми Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки ҳануз 16-уми ноябри соли 1992 дар шаҳри Хучанд баргузор шуда буд нақши калиди бозида, заминаҳои пойдори фароҳам овардани роҳи минбаъдаи рушди ҳаёти миллатамонро муайян намуд.

Мардуми шарафманди Тоҷикистон бисёр хуб дарк намуданд, ки танҳо дар фазои сулҳу ваҳдати миллӣ ва тавассути заҳмати ватандӯстона метавон давлати тозаистиклоли ҳешро ба мамлакати ободу тараккикарда мубаддал гардонид ва барои наслҳои оянда як кишвари воқеан мутаракқӣ ва мутамаддинро ба мерос гузошт. Ваҳдати миллӣ ва таҷрибаи сулҳофаринии тоҷикон аз зумраи сабаҳои басо арзишмандест, ки ҳам дар дохили кишвар ва ҳам дар сатҳи ҷаҳонӣ мавриди қабулу омӯзиш қарор гирифт.

Аз ин рӯ, ваҳдати миллӣ дар таърихи навини давлатдорӣ миллати тоҷик бозёфти арзишмандтарин мебошад, зеро он барои амалӣ гардидани ормонҳои халқамон, ки бо қалби пур аз умед интизори сулҳу оромӣ ва дӯстиву ҳамдигарфаҳмӣ буданд, заминаи воқеӣ гузошт.

Мардуми соҳибмаърифату сулҳҷӯи мо таҳти парчами ваҳдату ягонагии миллат ба ҳам омада, ташаббусҳо ва талошҳои пайвастаи Пешвои муаззами миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон доир ба ваҳдат ва ягонагии миллиро ҳамчун шартӣ асосии пешрафти ҷомеа пазируфтанд ва барои пайдорӣ он қушиш намуданд.

Моро мебояд Сулҳу ваҳдат ва ягонагии миллиро дар шуур ва қалби наслҳои ояндаи миллатамон бо як меҳру муҳаббат парвариш намоем, то ин ки онҳо низ саҳми арзандаи ҳешро содикона дар рушду инкишофи ояндаи кишвари азизамон гузоранд.

Хусрав Рачабов -

Узви ҷаъоли ХХДТ аз ноҳияи Зафаробод

Омузгори МТМУ 12